

РЕШЕНИЕ

№ 2468

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 11.05.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7358** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Образувано е по жалба от В. Т. У. срещу Заповед за задържане на лице, рег. № 04-4407/30.09.2010 г. на полицейски орган от 04 РУ „Полиция” в С., с която на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР В. Т. У. е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУ „Полиция” в С..

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалноправни норми и в нарушение на административнопроизводствените правила - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – полицейски орган в 04 РУ „Полиция” в С. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения административен акт.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед рег. № I 04-4407/30.09.2010 г. на полицейски орган от 04 РУ „Полиция” в С. В. Т. У. е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУ „Полиция” в С. на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – задържане на лице от полицейски орган, за което има данни, че е извършило престъпление. Като основание за издаване на оспорваната заповед е посочен ЗМ 2342/2010 г., като същият е представен като доказателство по спора. Съгласно посочения заявителски материал е налице образувано досъдебно производство, образувано и водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК. С постановление от 03.11.2010 г. на прокурор от Софийската районна прокуратура наказателното производство по образуваната пр.пр. е спряно предвид обстоятелството, че извършителят на престъплението не е разкрит в законоустановените срокове на разследване. В хода на досъдебното производство в качеството на свидетели са били разпитани лицата Н, И, Б и Ц.

Във връзка със задържането на лицето е била изготвена и справка относно извършена проверка по преписка вх. № 38131/2010 г. по описа на 04 РУ „Полиция” в С.. В същата е посочено, че на 30.09.2010 г. в 21.45 ч. е било доведено и задържано лицето В. Т. У., като повод за довеждането му било обстоятелството, че същият бил криминален контингент, като за същия били налични полицейски регистрации от 2005 г. и 2006 г. в 06 РУ на С. за извършена кражба от жилище и в информационните масиви на Министерството на вътрешните работи същото фигурирало с образувано съдебно производство № 4653/2006 г. по описа на 06 РУ в С.. Посочено е също така, че в периода 27.28.09.2010 г. в района, където е бил спрян В. У. са били извършени 11 взломни кражди.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество същата е основателна, а заповедта, с която жалбоподателят е задържан за 24 часа в помещение на 4 РУ „Полиция” в С. е незаконосъобразна.

Съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР „полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление”. Съдът счита, че не са налице материалноправните предпоставки за налагане на посочената принудителна административна мярка. Действително, за прилагането на тази принудителна административна мярка не е необходимо да се събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган при оперативна самостоятелност да наложи мярката. В процесния случай, обаче не са налице дори данни, обосноваващи предположението, че има вероятност именно В. Т. У. да е извършител на престъпление. Този извод настоящата инстанция прави и при

съобразяване на мотивите, посочени в оспорваната заповед, а именно заявителски материал № 2342/2010 г. Видно от посочения заявителски материал, по същия е било образувано досъдебно производство, което е спряно с постановление на прокурор от Софийската районна прокуратура предвид обстоятелството, че въпреки проведените оперативно издирвателни мероприятия и процесуално следствени действия извършителят на престъплението не е разкрит. Извършените процесуално следствени действия са включвали разпит на свидетели и експертизи, като същите не са били свързани по какъвто и да било начин с лицето В. Т. У.. Действително, като доказателство по спора е представен доклад относно извършена проверка по преписка вх. № 9954/2011 г., видно от, която лицето В. Т. У. има извършена полицейска регистрация с № 17995/20.09.2005 г. Наличието на подобна полицейска регистрация, обаче не е сред основанията, които могат да послужат за задържане на лице по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР, а същото и не е посочено като такова в мотивите на оспорваната в производството пред настоящата инстанция заповед. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи регистрират лицата, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Вероятно и това е причината за извършената полицейска регистрация на лицето – жалбоподател в производството пред настоящата инстанция. Наличието, обаче на полицейска регистрация не представлява основание за задържане на лице по смисъла на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР, спрямо което същата е извършена. Основанията за задържане на лице в съответното помещение на полицейските органи са посочени в чл. 63, ал. 1 от ЗМВР, като приложимото правно основание в посочения случай с оглед и на посочването му в оспорваната заповед е това по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно за лицето да има данни, че е извършило престъпление. С оглед приложимостта на посочената разпоредба е необходим и отговор на въпроса относно това кога следва да се налице посочените данни, т.е. дължи се отговор на въпроса дали е възможно и допустимо задържането на лице поради причината, че същото, макар и в отдалечен период от време е извършило престъпление или пък мярката е допустимо да бъде наложена само и единствено при наличието на данни за конкретно извършено престъпление. Този отговор се налага с оглед на обстоятелството, че посочената норма следва да намери приложение и се тълкува съобразно обстоятелството на наличие на извършено престъпление, което се разследва и по което извършителят не е установен в кратък период, предшестваш извършването на престъплението. Изводът за възможността за задържане на всяко едно лице във всеки един период независимо кога е било извършено престъплението предполага възможността едно лице, което е извършило престъпление да може да бъде задържано във всеки един период от извършването на престъпление, дори и след изтекъл голям период от време. Посочените изводи са във връзка с обстоятелството, че за жалбоподателя наистина е налице полицейска регистрация за извършено престъпление от 2006 г., но наличието на тази полицейска регистрация не означава възможността на

органите на полицията да задържат във всеки един момент съответното лице. Следователно, приложимостта на посочената разпоредба следва да се преценява не по принцип при наличието на извършено престъпление, а при наличието на данни за извършено престъпление в даден период и по определен заявителски материал или в процесния случай, с оглед и на мотивите на оспорваната заповед обстоятелството дали са налице данни за извършено престъпление от страна на жалбоподателя следва да се преценява не във връзка с евентуално извършено от същия престъпление в минал период, за който по отношение на същия е налице полицейска регистрация, а следва да се преценява с оглед цитирания в оспорваната заповед заявителски материал и свързаното с него престъпление. Именно във връзка с този заявителски материал и след анализ на представените като доказателства по спора материали по образуваното досъдебно производство по този заявителски материал не може да се направи обоснован извод по отношение на посоченото лице да са налице данни за извършено престъпление с оглед и на което не се обосновава приложимостта на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, с оглед и на което оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена като издадена в противоречие с материалния закон.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – полицейски орган при 04 РУ „Полици” в С.. Заповедта отговаря на изискванията на чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР – посочено е името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основаниято за задържането, данни идентифициращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 64 от ЗМВР, както и правото му да обжалва пред съда законността на задържането, на адвокатска защита от момента на задържането, на медицинска помощ, на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане.

Спазена е и разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ППЗМВР – лицето е подписало декларация, че е запознато с правата си, както и за намерението си да упражни или да не упражни правата си по чл. 63, ал. 2, т. 5, б. „б-е”.

Съобразно чл. 63, ал. 3, изр. 2 от ППЗМВР заповедта е подписана от полицейския орган и от задържаното лице, като съгласно чл. 63, ал. 4 от ППЗМВР копие от заповедта е връчено на жалбоподателя в настоящето съдебно производство.

Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, но предвид обстоятелството, че същата е издадена в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице, рег. № 04-4407/30.09.2010 г. на полицейски орган от 04 РУ „Полиция” в С., с която на основание чл. 63, ал. 1, т.

1 от ЗМВР В. Т. У. е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУ „Полиция” в С., като незаконосъобразна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: